

Mangsa Nu Bakal Datang pikeun Amérika jeung 18 Juli 2020 - Nomer Lima

Panji

Jeff Pippenger
2023-09-21

Sakumna pangeusi saalam dunya, jeung sakumna nu nyicingan bumi, tingal maraneh, waktu Mantenna ngadegkeun hiji panji di gunung-gunung; jeung waktu Mantenna niup tarompét, dangukeun maraneh. Yesaya 18:3.

Utusan anu digambarkeun minangka Élia nu ngawartakeun amanat anu dilambangkeun ku Musa, dipaéhan di jalan-jalan ku hiji sato galak anu naék ti jurang anu taya dasarna. Sanggeus diinjak-injak salila hiji mangsa anu dilambangkeun ku “kutuk” Musa, nyaéta “panyebar” dina Imamat dua puluh genep, Roh Suci asup kana awak-awak maranéhna anu paéh ngaliwatan Firman Allah. Tuluy maranéhna nangtung, sarta satuluyna naék ka sawarga. Hiji amanat anu digambarkeun minangka aya di sawarga nyaéta Injil langgeng tina tilu malaikat.

Saterusna kuring ningali malaikat séjén ngalayang di tengah langit, mawa Injil anu langgeng pikeun diwawarkeun ka jalma-jalma anu nyicingan bumi, ka unggal bangsa, ka unggal suku, ka unggal basa, jeung ka unggal umat. Wahyu 14:6.

Saméméh Elia jeung Musa naék ka sawarga, maranéhna heula kudu nangtung dina suku sorangan.

Jeung sanggeus tilu poé satengah, Roh hirup ti Allah asup ka maranéhna, sarta maranéhna nangtung dina sukuna; jeung kasieun anu kacida gedéna tumiba kana jalma-jalma anu ningali maranéhna. Jeung maranéhna ngadéngé sora anu tarik ti sawarga, nyebut ka maranéhna, “Naék ka dieu.” Jeung maranéhna naék ka sawarga dina méga; sarta musuh-musuhna ningali maranéhna. Wahyu 11:11, 12.

Saban nabi saluyu jeung nabi-nabi séjén, sarta maranéhna sadayana ngahiji dina kitab Wahyu. Kitab Yehezkiel ngajar yén nalika Roh asup ka jero manusa, maranéhna nangtung dina sukuna.

Sarta anjeunna nimbalan ka sim kuring, “Eh anak manusa, nangtunglah dina suku maneh, sarta Kami rek nyarita ka maneh.” Tuluy Roh asup ka jero sim kuring nalika Anjeunna nimbalan ka sim kuring, sarta ngadegkeun sim kuring dina suku sim kuring, nepi ka sim kuring ngadangu Anjeunna anu nyarita ka sim kuring. Yehezkiel 2:1, 2.

Yehezkiel ngalambangkeun umat Allah dina “poé-poé panungtungan” anu geus paéh, nanging maranéhna ngadéngé Allah nyarita, sarta panarimaan kana Firman Allah mawa ayana Roh Suci, tuluy maranéhna nangtung dina suku sorangan. Maranéhna anu aya dina Wahyu, anu geus dipaéhan sarta ditinggalkeun di jalan pikeun diinjak-injak salila sarébu dua ratus genep puluh poé lambang, ogé ngadéngé Firman Allah, anu nganteurkeun Roh Suci kana hate jeung pikiran maranéhna, sarta maranéhna nangtung dina suku sorangan. Yehezkiel ngawartosan ka urang naon Firman Allah anu didéngé ku maranéhna, anu saterusna ngahirupkeun deui sakabéh gerakan anu

dilambangkeun ku Musa jeung Elia, anu geus paéh di jalan-jalan, sarta nyababkeun maranéhna nangtung.

Panangan PANGERAN ngawasa ka sim kuring, sarta mawa sim kuring kaluar ku Roh PANGERAN, tuluy nempatkeun sim kuring di tengah lebak anu pinuh ku tulang. Mangka Anjeunna ngajurung sim kuring ngurilingan eta tulang-tulang; sarta, behold, kacida lobana di lebak anu lega eta; jeung, lo, eta tulang-tulang geus kacida garingna. Sarta Anjeunna ngandika ka sim kuring, “Anaking manusa, naha tulang-tulang ieu bisa hirup?” Sim kuring ngawaler, “Nun PANGERAN Allah, Gusti nu uninga.” Mangka Anjeunna ngandika deui ka sim kuring, “Nubuatkeun ka tulang-tulang ieu, sarta ucapkeun ka eta, He eh tulang-tulang garing, dengekeun pangandika PANGERAN. Kieu timbalan Nun PANGERAN Allah ka tulang-tulang ieu: Behold, Kami rek ngasupkeun napas ka maraneh, sarta maraneh bakal hirup. Kami bakal nempelkeun urat-urat ka maraneh, ngagedekeun daging kana maraneh, nutupan maraneh ku kulit, sarta ngasupkeun napas ka maraneh, nepi ka maraneh hirup; sarta maraneh bakal nyaho yen Kami teh PANGERAN.” Ku kituna sim kuring banjur bernubuat sakumaha diparentahkeun ka sim kuring; sarta waktu sim kuring bernubuat, aya sora, jeung behold, aya gogeteran, sarta tulang-tulang teh silih ngadeukeutan, unggal tulang ka pasanganna. Sarta nalika sim kuring nengetan, lo, urat-urat jeung daging tumuwuh dina eta, sarta kulit nutupan eta di luhurna; tapi can aya napas dina eta. Mangka Anjeunna ngandika ka sim kuring, “Nubuatkeun ka angin, nubuatkeun, anaking manusa, sarta ucapkeun ka angin, Kieu timbalan Nun PANGERAN Allah: He napas, datanglah ti opat jurusan angin, sarta embuskeun ka ieu jelema-jelema anu paeh dipaehan, supaya maranehna hirup.” Ku kituna sim kuring bernubuat sakumaha Anjeunna marentahkeun ka sim kuring, sarta napas asup ka maranehna, tuluy maranehna hirup, sarta nangtung dina suku maranehna, hiji balad anu kacida gedena. Tuluy Anjeunna ngandika ka sim kuring, “Anaking manusa, tulang-tulang ieu teh sakumna kulawarga Israil. Behold, maranehna nyebutkeun, ‘Tulang kami geus garing, harepan kami geus sirna; kami geus dipisahkeun ti bagianna masing-masing.’ Ku sabab eta nubuatkeun, sarta ucapkeun ka maranehna, Kieu timbalan Nun PANGERAN Allah: Behold, he umat Kami, Kami rek muka kubur-kubur maraneh, sarta ngaluarkeun maraneh ti jero kubur-kubur maraneh, tuluy mawa maraneh ka tanah Israil. Sarta maraneh bakal nyaho yen Kami teh PANGERAN, nalika Kami geus muka kubur-kubur maraneh, he umat Kami, sarta ngaluarkeun maraneh ti jero kubur-kubur maraneh, sarta bakal nempatkeun Roh Kami dina maraneh, nepi ka maraneh hirup, jeung Kami bakal nempatkeun maraneh di tanah maraneh sorangan; mangka maraneh bakal nyaho yen Kami, PANGERAN, geus ngandika kitu sarta geus ngalaksanakeunana,” timbalan PANGERAN. Yehezkiel 37:1–14.

Daniel jeung Yohanes ngawakilan saratus opat puluh opat rébu umat Allah dina “poé-poé panungtungan” anu sacara simbolis geus dipaéhan sarta dihirupkeun deui. Yohanes dina minyak nu ngagolak, Daniel dina guha singa. Gerakan anu mangrupa turunan ti indungna, Laodikea, sacara simbolis dipaéhan tuluy satuluyna dihirupkeun deui, ku kituna jadi nu kadalapan anu asalna tina nu tujuh. Ieu téh kabangkitan garéja nu kagenep, nyaéta Filadelfia, anu jadi nu kadalapan, sanajan éta lain garéja tapi hiji gerakan. Dina ahir hiji mangsa nalika maranéhna tetep teu dikurebkeun, supaya bisa diinjak-injak ku jalma-jalma anu keur ngarayakeun pati maranéhna, maranéhna nangtung dina suku sorangan minangka hiji pasukan anu perkasa. Maranéhna nangtung sabab maranéhna

ngadangu hiji amanat tina Firman Allah. Sagala mayit anu geus aya di jalan salila leuwih ti tilu taun bakal geus buruk nepi ka tahap anu kari tinggal tulang-tulangna wungkul.

“Tulang-tulang garing téh kudu dipapaésan ku napas ti Roh Suci Allah, supaya éta bisa hirup jeung ngalaksanakeun pagawéan, saolah-olah ku hiji hudang deui tina maot.” Bible Training School, December 1, 1903.

Urang diwajibkeun milu ambil bagian dina pagawéan ngahudangkeun deui diri urang sorangan. Urang ngalakukeun ieu ku cara maca, ngadéngé, jeung ngalaksanakeun hal-hal anu dituliskeun.

“Hiji kabangunan deui kasalehan sajati di antara urang téh mangrupikeun pangabutuh urang anu panggedéna jeung pangdaruratna ti sakabéh pangabutuh anu aya. Milarian ieu sakuduna jadi pagawean urang anu pangheulana.” Selected Messages, buku 1, 121.

“Firman” nubuat anu ngahasilkeun ieu kabangkitan tina pangalaman Laodikea kana pangalaman Piladelpia asalna tina hiji amanat anu kapanggih dina kitab Daniel jeung Wahyu.

“Lamun kitab Daniel jeung Wahyu leuwih kaharti kalawan hadé, jalma-jalma anu percaya bakal miboga pangalaman agama anu sagemblengna béda.” Testimonies to Ministers, 112–114.

Pangalaman agama anu legalistis di Laodicea dirobah ku hiji amanat anu méré hirup. Amanat tina Wahyu Yesus Kristus nya éta amanat ngeunaan kakawasaan-Na anu nyipta, anu saéstuna pisan mangrupa kakawasaan Allah pikeun kasalametan ka unggal jalma anu percaya.

“Kakuatan naon anu kudu urang tampi ti Allah, sangkan hate anu tiis, anu ngan boga agama sacara hukum wungkul, bisa ningali perkara-perkara anu leuwih hadé anu geus disadiakeun pikeun maranéhna—Kristus jeung kabeneran-Na! Pesen anu maparin hirup diperlukeun pikeun méré hirup ka tulang-tulang anu garing.” Manuscript Releases, jilid 12, 205.

Agama nu légal téh nyaéta agama nu murtad, sakumaha digambarkeun ku panyimpangan Adventisme tina pondasi-pondasi dina taun 1863 jeung satuluyna.

“Kuring neundeun pulpén jeung ngangkat jiwa kuring dina doa, supaya Gusti ngahiup kana umat-Na anu geus mundur, anu ibarat tulang-tulang garing, sangkan maranéhna hirup.” General Conference Bulletin, 4 Pébruari 1893.

Yesus téh “saksi anu satia” dina Wahyu.

Jeung ka malaikat jamaah urang Laodikea tuliskeun kieu: Kieu dawuhan Sang Amin, saksi anu satia jeung sajati, anu jadi awal tina ciptaan Allah. Wahyu 3:14.

Sadérék White maparin ka urang yén Yesus téh “saksi anu satia” anu nampilkeun hiji “kasaksian anu lempeng” ka urang Laodikea anu paéh dina palanggaran jeung dosa, sarta yén saperti halna jeung amanat ka lebak pinuh ku tulang-tulang garing anu paéh, amanat éta ngabalukarkeun hiji guncangan.

“Kuring nanya harti tina guncangan anu ku kuring geus katempo, sarta dipintonkeun ka kuring yén éta bakal disababkeun ku kasaksian anu lempeng anu dikedalkeun ku pituduh ti Saksi Anu

Sajati ka jemaat Laodikea. Ieu bakal mangaruhan kana hate jalma anu narimana, sarta bakal nungtun anjeunna pikeun ngangkat standar jeung ngocorkeun bebeneran anu lempeng. Sababaraha urang moal sanggup nanggung kasaksian anu lempeng ieu. Maranéhna bakal nangtung ngalawan éta, jeung ieu pisan anu bakal nyababkeun goncangan di antara umat Allah.

“Kuring ningali yén kasaksian ti Saksi anu Satia téh can satengahna dipaliré. Kasaksian anu khidmat, anu kana éta nasib gereja gumantung, geus dianggap enteng, upama lain dipopohokeun sagemblengna. Kasaksian ieu kudu ngahasilkeun tobat anu jero; sakur anu sabenerna narima éta, bakal nurut ka éta sarta bakal disucikeun.

“Saurna malaikat, ‘Dangukeun!’ Teu lila tuluy kuring ngadéngé hiji sora kawas rupa-rupa alat musik, sadayana ngagema dina wirahma anu sampurna, amis tur harmonis. Eta ngaleuwihan sagala musik anu kungsi ku kuring didéngé, sarta karasa pinuh ku rahmat, welas asih, jeung kabungahan suci anu ngangkat jiwa. Eta ngageterkeun sakujur diri kuring. Saurna malaikat, ‘Tingalikeun!’ Perhatosan kuring tuluy dialihkeun ka rombongan anu geus ku kuring katingali, anu keur diguncang kalayan hebat. Ka kuring dipintonkeun jalma-jalma anu saméméhna ku kuring katingali keur ceurik jeung neneda dina kacida nyerina batin. Rombongan malaikat pangawal di sabudeureun maranéhna geus dilipatgandakeun, sarta maranéhna dipaparin pakarang perang ti hulu nepi ka suku. Maranéhna ngaléngkah dina tata tertib anu sampurna, saperti hiji pasukan soldadu. Raray maranéhna nganyatakeun peperangan anu beurat anu geus maranéhna tanggung, tarung anu nyiksa anu geus maranéhna liwatan. Sanajan kitu, pameunteu maranéhna, anu katandaan ku kasangsaraan batin anu jero, ayeuna nyinar ku cahaya jeung kamulyaan sawarga. Maranéhna geus ngahontal kameunangan, sarta eta nimbulkeun dina diri maranéhna rasa sukur anu pangjero-jerona jeung kabungahan suci, anu sakral.”

“Jumlah jalma-jalma dina rombongan ieu geus ngurangan. Sabagian geus kaguncang nepi ka gugur sarta ditinggalkeun di sisi jalan. Anu lalawora jeung teu paduli, anu henteu ngahiji jeung jalma-jalma anu nganggap kameunangan jeung kasalametan cukup mulya nepi ka maranéhna terus-terusan nyuhunkeun sarta ngaberratan jiwa pikeun meunangkeunana, henteu narimana, sarta maranéhna ditinggalkeun di tukangeun dina poek, jeung tempat-tempat maranéhna geuwat dieusian ku batur anu nyekel bebeneran sarta asup kana barisan. Malaikat-malaikat jahat tetep ngadesek ngurilingan maranéhna, tapi teu boga kakawasaan naon-naon ka maranéhna.

“Abdi ngadangu maranéhna anu ngagem pakarang perang nyaturkeun bebeneran kalawan kakawasaan anu kacida gedéna. Eta mawa pangaruh. Loba anu geus kabeungkeut; sabagian pamajikan ku salakina, jeung sabagian barudak ku kolotna. Jalma-jalma jujur anu saméméhna kungsi dicegah supaya henteu ngadangu bebeneran, ayeuna kalayan sumanget nampa eta. Sagala kasieun ka dulur-dulurna geus leungit, sarta ngan bebeneran wungkul anu dimulyakeun ku maranéhna. Maranéhna geus lapar jeung haus kana bebeneran; eta leuwih dipikanyaah jeung leuwih mulya tibatan hirup. Abdi nanya naon anu nyababkeun robahna anu gedé ieu. Hiji malaikat ngawaler, ‘Teu téh hujan panungtungan, panyegeran ti payuneun Gusti, sora panyambat tarik malaikat katilu.’” Early Writings, 270, 271.

Kasaksian anu lempeng ka Laodikea, anu ngadegkeun hiji pasukan sanggeus goncangan anu pohara hebat, nya éta amanat ka lebak pinuh ku tulang-tulang garing anu paéh; jeung éta tulang-tulang ngagambarkeun amanat Musa jeung utusan Élia anu dipaéhan di jalan dina tanggal 18 Juli 2020 ku hiji sato galak ti jurang anu taya dasarna.

“Kedah aya kasaksian anu teges kudu dipasihkeun ka gereja-gereja jeung lembaga-lembaga urang, pikeun ngahudangkeun jalma-jalma anu keur saré.”

“Lamun pangandika PANGERAN dipercaya jeung diturut, kamajuan anu ajeg bakal kahontal. Hayu urang ayeuna ningali kana kabutuhan urang anu kacida gedéna. PANGERAN moal tiasa ngagunakeun urang nepi ka Mantenna ngambekan kahirupan kana tulang-tulang garing. Kuring ngadéngé kecap-kecap anu diucapkeun: ‘Lamun teu aya gerak anu jero ti Roh Allah kana hate, lamun teu aya pangaruh-Na anu maparin kahirupan, bebeneran jadi hurup anu paéh.’” Review and Herald, November 18, 1902.

Urang geus némbongkeun yén opat waymarks anu ngawakilan sajarah tujuh guludug téh diwakilan dina unggal garis réformasi. Patali jeung éta aya kanyataan yén dina unggal garis réformasi, masing-masing tina opat waymarks ngawakilan téma nubuat anu sarua. Dina Musa, téma dina unggal opat waymarks anu ngalambangkeun tujuh guludug nyaéta perjangjian jeung hiji umat pilihan. Dina Daud, éta téh peti Allah. Dina Kristus, éta téh pupusna jeung hudang deui. Dina kaum Millerite, éta téh prinsip sapoé pikeun sataun.

Pikeun Future for America, éta nyaéta Islam. Islam dina 11 Séptémber 2001. Éta deui Islam dina 18 Juli 2020 ku ramalan anu gagal, kuciwa anu kahiji, jeung awal hiji waktos panundaan. Waymark katilu anu ngahasilkeun hiji tentara anu gagah perkasa anu nangtung téh nyaéta talatah ngeunaan opat angin, anu ngalambangkeun Islam, “kuda ambek” dina nubuat Kitab Suci.

“Malaikat keur nahan opat angin, anu digambarkeun minangka hiji kuda amuk anu hayang ngabébaskeun diri sarta ngagerudug nyebrang kana beungeut sakuliah bumi, mawa karuksakan jeung pati dina lalampahanana.

“Naha urang rék saré dina pasisian pisan dunya anu langgeng? Naha urang rék tumpul, tiis, jeung paéh? Aduh, mugi urang gaduh di gereja-gereja urang Roh jeung napas Allah anu ditiupkeun ka umat-Na, supaya maranéhna nangtung dina sukuna sarta hirup. Urang kedah ningali yén jalanna sempit, jeung gapurana heureut. Tapi nalika urang ngaliwat ngaliwatan gapura anu heureut éta, kalembaranana taya watesna.” Manuscript Releases, volume 20, 216, 217.

Sanggeus Élia jeung Musa ngadeg, maranéhna diangkat ka sawarga minangka hiji panji.

Sarta maranéhna ngadéngé hiji sora anu tarik ti sawarga, nyarios ka maranéhna, “Mundak ka dieu.” Tuluy maranéhna naék ka sawarga dina hiji mega; sarta musuh-musuh maranéhna ningali maranéhna. Wahyu 11:12.

Urang baris medar panji anu dilambangkeun ku Musa jeung Élia dina artikel salajengna.